והניחן בביסא ונגע טבול יום באחד מהן מהו: כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקודש ה"מ היכא דנגעי בהדדי אבל היכא דלא נגעי בהדדי לא או דילמא ל"ש אמר להו אידו מי תנן כלי מחבר, כלי מצרף תנן כל דהו, השתא אחד לבינהן מהו א"ל צריך לכלי, כלי מצרפו, אין צריך לכלי, אין כלי מצרפו השתא טבול יום את אצבעו בינהן מהו אמר להו אין לך דבר שמטמא מאוירו אלא כלי חרס בלבד, הדר איהו בעא מינייהו מהו לקמוץ מזה על זה: צירוף דאורייתא או דרבנן אמרו ליה זו לא שמענו כיוצא בו שמענו דתנן שני מנחות שלא נקמצו ונתערבו ו] בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות כי יכול לקמוץ מיהא כשירות נ] אמאי הך דמערב הא לא נגע, אמר רבא דילמא *בנושין המחולקין העשויין כמסרק, מאי הוי עלה אמר רבא ת"ש דתניא והרים ממנו מן המחובר שלא יביא עשרון בשני כלים ויקמוץ הא בכלי אחד דומיא דשני כלים קמיץ, א"ל אביי דילמא שני כלים ה"ד כגון קפיזא בקבא דאע"ג דעריבי מעילאי כיון דמיפסק מחיצתא דקפיזא ז] מתתא הא כלי אחד דומיא דב' כלים ה"ד כגון עריבתה ח] של תרנגולין ואע"ג דמיפסק מחיצתא הא נגיע אבל הכא דלא נגיע כלל תיבעי לך. בעי רבי ירמיה *ט] צירוף כלי וחיבור מים מהו: כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקודש ה"מ דגואי אבל דבראי לא או דילמא כיון דמחבר מחבר ואם תימצי לומר כיון דמחבר מחבר, חיבור מים וצירוף כלי י] ותנגע טבול יום מבחוץ מהו: כי תנן כלי מצרף ה"מ דנגע מגואי אבל מבראי לא או דילמא לא שנא? תיקו: בעי רבא עשרון שחלק ונטמא אחד מהן והניחו בביסא וחזר טבול יום ונגע באותו טמא מהו: מי אמרינן שבע (א)(לו) טומאה או לא: אמר ליה אביי ומי אמרינן שבע ליה טומאה והתנן *סדין טמא מדרס

והניחו בביסא. ואלו שני החצאין אין נוגעין זה בזה: מהו. מי נטמא חבירו או לא: כי תנן. בפרק חומר בקודש (חגיגה דף כ) הכלי מצרף מה שבתוכו לקודש שאם נגע טבול יום במקצתו פסל את כולו: ה"מ דנגעי אהדדי כו'. להכי נקט טבול יום משום דאין טומאתו חמורה לעשות ראשון ושני

תורה אור

דאי טומאה אחרת נ"ל צירוף הא מטמא אותו הטמא את הכלי והכלי מטמא את הכל: מי תנן כלי מחבר. (ג) הוה משמע דנגעי אהדדי והכלי מחברים כאילו הוי חד ואם נטמא זה נטמא זה, מצרף משמע דאין נוגעין והוא מצרפן יחד לגוש אחד: השתא. חצי עשרון אחד לכאן וכאן חצי עשרון: מהו. אם נגע טבול יום בזה מהו שיטמא אותן י] שניים: אין צריך לכלי. כגון הא חצי עשרון שלישי דאין צריך לכלי דהא אינו מצטרף עם אלו למנחה אחת אין הכלי מצרפו ומטהרים בראשונים: הושיט טבול יום כו'. באוירו ולא נגע לא בהן ולא בכלי: צירוף כלי דאורייתא. יא] דאמרינן (חגיגה דף כג:) כף אחת הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת לא באה לחומרא אלא טומאה ונ"ש לקולא בבא קמילה דהוי כאילו נוגעין וקמילה מעלייתא היא: או דרבנן. ולחומרא ולא לקולא: מזו בפני עצמה. משמע שעומד מזו בצד הכלי כדי קומץ שאינו מעורב וכן יב] בזו: הך דמערב הא לא נגע. בקומץ וקתני כשרות אלמא צירוף דאורייתא: אמר רבא דילמא. לא דקאי קומץ בפני עצמו יג]: בגושין המחולקין העשוין כמסרק. גופי המנחה מחולקין מראש האחד מזו כדי קומץ ומזו כדי קומץ אבל בראש האחר נוגעין כמסרק זה שמצד אחד מחובר ומצד אחד שיניו מפוזרות: מפני ספר עלה. דשני חצאים מחולקים מהו לקמוץ מזה על זה משום צירוף כלי: ויקמוץ ממנו. בקומצו: דומיא דב' כלים. כגון דאין נוגעין זה בזה: כגון קפיזא בקבא. שחקק מדה קטנה בתוך מידה גדולה ונתן בפנימי חצי עשרון וחציו בחיצון ואע"ג דעריבי שני החצאין מעילאי בגודש הכלי: כיון דמפסקי מחיצתא מפסקי. דאין עירוב הגודש עירוב הואיל ואינו יד] באויר הכלי ובהא דייקינן הא כלי אחד דומיא דהאי שהוא בשני כלים כשר: כגון עריבה. טו] ארובה של תרנגולין ומחילה עשויה באמצעים בדי לחלוק בין מים למורסן ואותה מחילה נמוכה ואינה מגעת לשפת העריבה הילכך לאו הפסק הוא טז] דנגעי למעלה מן המחילה שני החצאין באויר הכלי אבל הכא גבי ביסא דחלוקין הן נגמרי לא: צירוף כלי וחיבור מים מהו. כלומר חצי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שיטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון נצוק או נטר מחבר את של חוץ לכלי יז](מה) שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום צירוף כלי: מהו. שיטמא את יח] של זה בחיבור מים: ה"מ דגואי. לאותו שבכלי מהני ולא לשל חוץ: מחבר. וטמא החיצון: חיבור מים וצירוף כלי. כגון אם נטמא החיצון ונטמא זה שבכלי בחיבור מים: מהו. שיטמא זה את האחר משום צירוף כלי מי אמרינן דלא מהני צירוף אלא לטומאה שאירעה בתוך הכלי או לא אמרינן: ונטמא אחד מהן. ואח"כ הניח לשניהם בביסא ואין נוגעין דלהאי ודאי לא מהני צירוף שיחזור זה ויטמא את זה שהרי לא היה בכלי בשעת טומאה יט] *(אלא אם כן) וחזר טבול יום ונגע בטמא מהו שיקבל טומאה זו כדי לפסול חבירו: הא שבע ליה טומאה. ראשונה ולא יקבל עוד טומאה אחרת:

קדשי קדשים (דף סג.) כי סליק רב כהנא לאתרא דר"ל נרבי דיסכב וקאמר משמיה דר' ישמעאל ברבי יוסי מנחה שנפרס סלו אבל והוי סא הואל לו רבי יוחנן ספיקותו היה בסוף ימיו כשהיה ר' יוחנן ראש ישיבה כדמוכח בסוף ב"ק (דף קיז) ור"ת פי' ההיא דגיטין (דף סה.) רבי יוחנן לתלמידיו שמבבל היה אומר כמו שמפרש הא לן והא לכו בקידושין (דף סב:):

שאין צריך לכלי אין כלי מצרפו. בפרק בתרא דחגיגה (דף כג:) בגמרא הכלי מצרף כן מדכתיב כף אחת ומותיב רב כהנא מהסיא דמוסף ר"ע ודייק מינה שהוא מדרבנן ומשני ר"ש בן לקיש משום בר קפרא לא נצרכה *לשירי מנחה דאורייתא אם שצריך לכלי הכלי מצרפו ושאין צריך לכלי אין הכלי מצרפו ואתו רבנן וגזור אפי' אין צריך לכלי כלי מצרפו והוא תימה שמשום נרב כהנא כל כך דאין כלי מצרף מה שאין צריך לכלי *דלא משמע דפליג אההיא שיטה ושמא סבר לה כההיא שיטה דרבה בר אבוה דמשני התם כשנגבה ע"ג קבלה א"נ חוקא בשירי מנחה שהיה כבר צריך לכלי מצרף כלי מדרבנן שלא יצא מקדושתו דקודם קמיצה ולא דמי להכא *דלא היה מעולם צריך לכלי:

צירוף דאורייתא או דרבנן. וא"ת והא רב כהנא גופיה מדקדק בפרק בתרא דחגיגה (נ"ז שם) שהוא דרבנן מהסיא דמוסף ר"ע וי"ל דשמא מספקא ליה משום שיטה דהתם:

צירוף כלי וחיבור מים מהו. פי' בקונטרס כלומר חצי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שיטמא כא] בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון נצוק או ניצוק מחבר את אשר חוץ לכלי למה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום צירוף כלי מהו שיטמא את זה שבחוץ בחיבור מים ודבר תימה הוא לומר שמשקין מחברין אוכלין לקבל טומאה ולטמא אחרים ועוד פירש שמתחברין ע"י נצוק והלא אפי' למים עצמן קיימא לן במכשירין (פ"ה מ"ט) דאין נצוק חיבור לטומאה וכעין פי' הקונטרס יש משנה אחת במסכת טהרות פרק שמיני (מ"ח) עריבה שהיה קטפרס (*ונצוק) מלמעלן ומשקה טופח מלמטן וג' חתיכות כבילה אינן מצטרפות ושתים מצטרפות ור' יוסי אומר אפי' שתים אינם מצטרפות אא"כ היו רוצצות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין החרדל מצטרף ר' דוסא אומר האוכל פרור אינו מצטרף ובתוספתא א) תניא אתרוג שנפרך ותחבו בכוש או בקיסם הרי זה אין חיבור שאין חיבורי אדם חיבור כב] עיסה שלשה במי פירות טהורה שאין לך דבר שמחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם כג] לישת מי פירות אינה מועלת לחבר את הקמח ושמא נשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט כד] דבר שאדם לש במי פירות פעמים שמי פירות מחברין ב' חלאי ויחים עיסה כה] במשקין הבאין מזה לזה ב):

א) [פ"ט דעוקצין] ב) ועי' תו' זבחים קה: ד"ה חיבור ושמא

[illegible] ל"ש: ס] צירוף כלי וחיבור מים. כגון עשרון שנחלק לג' חלקים. השני חלקים הן בביסא אחד ולא נגעי אהדדי אלא שהכלי מצרפן לטומאה והחלק שלישי הוא חוץ לביסא ומים של נצוק [illegible] מחבר החיצון לאחד מן החלקים שבתוך הביסא ונגע טבול יום בחלק הפנימי שאינו מחובר לחיצון ונטמא חבירו שבתוך הביסא בכוחו מכח צירוף הכלי ומבעיא ליה אם יטמא החיצון מפני חיבור [illegible] ליה אם נגע טבול יום בחיצון ונטמא הפנימי המחובר לו מכח חיבור המים אם יטמא הפנימי האחר שאינו מחובר לחיצון מפני צירוף הכלי: ו] וצירוף כלי (מאי) תיקו והשאר נמחקו) אין נוגעין זה בזה: [illegible] הם נוגעין הס"ד: ט] ויתני עשרון. ונתנו ביניהם: י] אותן. השניים: יא] דאורייתא. דכתיב כף ותיבת דאמרינן נמחק: יב] וכן: מו תיבת בזו נמחק: יג] דף הטעם. באורך דמנחה מסכתות הקומץ זו וזו: [illegible] אלא בגושין. והר"א: יד] ואינו. מעורב באויר: טו] עריבה. תרנגולין ארובה של: טז] והוא. דהא נגעי למעלה: יז] חוץ לכלי לאותו שבתוך חיבה ומה נמחק: יח] שיטמא זה את זה של חוץ בחיבור: [illegible] טומאה אלא אם חזר: כ] מצרף. יליף מדכתיב: כא] שיטמא. אחר בחיבור: כב] עסה שלשה. עיין בר"ש בפ"ב טבול יום: כג] חוא אם. אין לישת מי פירות מועלת: כד] נקט. דכשאדם לש: כה] ויחים. עיסה הבאין מזה ומזה במשקין:

עין משפט נר מצוה

ם א ב מיי' פי"ב מהל' אבות הטומאות הל"ט

מא ג מיי' שם הל"ב

מב ד מיי' פי"ג מהל' כלים הל"ג:

מג ה מיי' פי"ב מהל' פסה"מ הל' כג:

מד ו ז מיי' פי"ב מהל' אבות הטומאות הל"ט:

מה ח מיי' שם הל"י:

שם ליתא אלא לשירי מי'

ולא ל"ק

נושא

צירוף כלי - האם
הוא דאורייתא (ויהי'
צירוף בין לחומרא
בין לקולא) או רק
דרבנן (ויהא צירוף רק
לחומרא = לטומאה)

◆

גליון הש"ס

גמ' שלא יביא עשרון בשני כלים. עי' לקמן דף ק ע"ב תוס' ד"ה אמאי: שם מי אמרי' שבע ליה טומאה. עיין שבת דף צא ע"ב תוס' ד"ה מהו: תוס' ד"ה שאין כו' דלא היה מעולם צריך לכלי. עי' בפרש"י פי"ב דפסחים משנה ע:

נושא

מי אמרינן שבע ליה טומאה

מסקנה

△ קיים אפשרות לומר
שבע ליה טומאה

▽ נסיונות דחיה
ולומר דלא אמרינן
שבע ליה טומאה

[ושכנק]

◆

שיטה מקובצת

א] צירוף עיין בתוס' לקמן דף עו ע"ב: ב] אמאי הא דמערב הא לא נגע. דהכי שתק משורבין כל כך מצד אחד שיהא הסולת של זו חולק מקצת חבירו והכתוב שלא יהא כל העשרון של זו מחובר לעצמו והו"ל כגושין המחולקין כזה: ג] מתתאי. שבתוך לא כלי אחד חיבת הוא ליתא שם: ד] עריבת תרנגולין

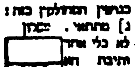

מסורת הש"ס

פסחים יט. חגיגה כ:

[חגיגה כג.]

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' שבע ליה טומאה או לא: (ב) רש"י ד"ה מי תנן כלי מחבר אי הוה כלי מחבר הוה משמע דנגעי וכו' נטמא זה נטמא זה וכו' מצרף משמע:

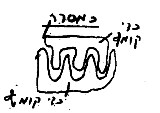

בגושין נ"ק

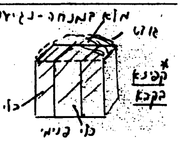

לגו נ"ק

בגושין נ"ק

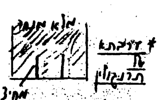

** צירוף כלי וחיבור מים
כדי לטמאה

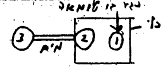

①-חצי עשרון בתוך כלי ונגע
בו טומאה

② חצי עשרון שני בתוך הכלי
ונטמא מכח צירוף כלי
וחצי עשרון זה נוגע
במים שמחובר ל-③

③-חצי עשרון מחוץ לכלי
ונטמא הוא מכח חיבור
המים ל-②

כלים מביא פליג [ופליג פין]

נ"ל עריבה

כ"ל ולאח"כ
וגי' נ"ק אלא אח"כ וחזר